

SZILÁGY SOMLYÓ

MEGJELENIK HETENKÉNT

Előfizetési díj:
Egy évre 8 Pengő, 1/2 évre 4 Pengő, 1/4 évre 2 Pengő,
számonként 20 fillér

Társadalmi és politikai hetilap

Felelős szerkesztő:
Dr. UDVARI JÓZSEF
Főmunkatárs: SOMLYÓI ELLER GIZELLA.

Hirdetések díja:

Hivatalos hirdetés félhasábig 6 pengő, nyiltér soronként 40 fillér. Állást keresők hirdetése 80 fillér.

Az erdélyi magyar sajtó.

Egyik ismert budapesti közíró jó meglátású meleg sorokban méltatja a még „kisebbségi sors”-ban dolgozó erdélyi magyar sajtó érdemeit. Személyesen közlünk a cikkből, — jó, ha tudják nálunk is többen.

Ha valamikor óriási emlékjelet fognak állítani az erdélyi visszacsatolás megörökítésére a Királyhágón, vagy a Hargitán, ennek az obeliszknak egyik oldalára föl kell majd jegyezni az erdélyi magyar sajtó érdemeit! Szerény, kicsi, 120—150 főnyi volt ez a sereg, amelynek katonái ma is helyükön ülnek, dolgoznak, hevülnek és tovább akarják szolgálni a szent ügyet, éleszteni a lángot — amelyre még mindig nagy szükség van.

Az új honfoglalás még nem fejeződött be! Még nem értünk a világtörténelmi dráma végére... Még mi is el kell, hogy mondjuk mindennap a figyelmeztetést: „Vigyázzok — vigyázzatok!”

Kifelé kell ma vigyázni, — nem befelé s az erdélyi sajtó eleget is tesz ennek. Nem hagyja magát az örködés egyenes vonaláról letériteni... A valódi erdélyi újságíró ma is vigyáz az erők egyesítésére, mert jól tudja az eltelt 22 év szenvedéséből, hogy a sajtó nem lehet önző politikai érdekek alkalmi játékszere.

Ez a sajtó szépen, becsületesen dolgozott! Megható a hit és a hűség, amellyel munkáját végezte és végzi, s ha valaha nemzeti sajtószolgálatokért „vitéségi érmet” alapítanak, az erdélyi újságírók minden egyes katonájának, aki megállta helyét becsülettel, oda kellene tűzni a mellére azt az érmet! Ó, nem volt könnyű itt a magyar szolgálat.

Négy-öt becsstelen ember, aki eladta magát az ellenségnek, s akit az erdélyi újságírók már rég ki is vetett kebeléből, nem birta a lemondás és önzetlenség éveit, s ezek a visszavonuló román csapatokkal el is tűntek. Sorsukat távozásukkal már meg is pecsételték.

A magyar nemzet hálás lehet azoknak, akik ma is íróasztaluknál ülnek, sőt azoknak is, akik — reméljük, csak egyelőre — ma állás nélkül vannak Erdélyben... Ezek sorsáról is gondoskodni kell! Megállták helyüket 22 éven át — jutalmat érdemelnek.

Magyar újságíróknak lenni, s le nem térni a magyar célok útjáról: ez sokkal nehezebb volt Erdélyben, mint akár a Felvidéken is.

Mi volt az ereje ennek a sajtónak és a társadalomnak, amely körülvette? Az összefogás, az összetartás. Itt nem volt talaja az izgágnak, mert azt a pár kísérlete-

zőt, aki ezt óvatosan próbálgatta, a magyarság megvetette. Érezték és tudták, hogy a kis népek körül ezekben a világtörténelmi időkben ott ólálkodik sok bontó erő, amely a felmorzsoltságot kikezdett tégláiból — a maga céljainak várát akarja felépíteni...

Ösztönszerűleg érezte Erdély — sajtója és társadalma —, hogy vigyázni, védekeznie kell! Ezért volt példás a felekezetek közti egyetértés is, ezért omlottak le a társadalmi választófalak. Erdély minden idegcsálának megfeszítésével, mint egyetlen ökölbe szorított kéz várta a feltámadást!

Ebben a vigyázásban, várakozásban is örökös készenlétben elől járt a magyar sajtó. Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely, Szatmár és más városok sajtója a maga erejé-

ből támadt — és erejét odaadta a nemzetnek. Most, hogy hazajött, minden erőt, amit ez a sajtó gyűjtött, tartalékol, odaadott a nemzetnek.

Most ott van az eltáron ez az áldozat. Ég! Vigyázzunk, hogy ettől az áldozattól távolmaradjon minden szétbontó politika, amely most — mikor az már veszélytelen — megkísérelheti, hogy azokat, akik eddig a román uralommal szembeszálltak, szenvedtek és most örvendezni van joguk — ne engedjék a hazáért égni —, hanem elégségek! Ebből kára lenne a nemzetnek, s hatalma lenne minden bontó szándéknak, amely alattomosán várja, mikor támadhat újra az ezer gonddal és feladattal tulterhelt nemzetre.

Szépség hibák Szilágysomlyón.

Ki milyennek látja városunkat?

Lapunk riportere elhatározta, hogy egy kis friss eseményt szolgál fel a nyájas olvasónak, ami lehetőleg izletes legyen. Vagyis azt határozta el, hogy körinterjút csinál az anyaországból idekerült különböző rangú tisztviselőkkel: nyilatkozatokat arról, hogy városunk milyen impressziót gyakorolt rájuk az első nap és azóta is mi tetszik nekik itt legjobban, mit tartanak, — hogy úgy mondjam — „somlyói epociálitásnak”. A riportert, — aki, be kell vallanunk, igazi lokál-patrióta, — már előre örült, mert úgy gondolta, hogy már udvariasságból is csupa szépet és jót fog hallani és így feltálatni az újság hasábjain, Sajnos, csalódott, mint az alábbiakból is ki fog derülni.

„Seprik a somlyói utcát”

Az első intervjúra kieszemelt „áldozat” ugyan udvariassan azzal kezdte, hogy hát „kellemesen” csalódott a városban. De mindjárt lehűtötte a riportert azzal, hogy azért „kellemesen”, mert nem éppen olyan kis eldugott, piszok fészkek, mint amilyennek gondolta. Nem éppen olyan, de majdnem olyan. Az utcákat ápolatlanoknak találta. Miért nincs itt még esatornázás, minden szennylé és szemét a nyílt utcára kerül, fertőzve, veszélyeztetve a járókelők egészségét. R riportertünk dadogva mentegetődzött, hogy: nincs, nincs s biztosította, hogy lesz, lesz... Aztán meg — folytatta dörgedelmeit az ur, — miért seprük itt nappal az utcákat? Másutt ez hajnali munka, amikor nincs járókelő, aki nyelje a porfelhőt. R riportertünk azzal érvelt, hogy a jószívű román közigazgatás vezette be ezt, nyilván sajnálta megzavarani az utcaseprők édesájdé hajnali álmát.

— És hogy állunk az öntözéssel nyáron? Van itt öntöző kocsik?

— Kocsi, az van, de tetszik tudni, ez vízszegény vidék, — hiába minden enyhítő körülmény. Az ur sóhajt: Sejtettem, hogy nyáron porhegyeket fogok nyelni — s rosszkedvűen hátat fordítva riportertünknek és az udvariasságnak, az intervjú végét ért.

„Ilyen kis város s ilyen nagy drágaság...”

A második „alany”, egy hölgy, aki itt állomásozó férjét jött meglátogatni. Egy üzletben csapott rá riportertünk, ahol is a hölgy, igen sok holmi között igen gondterhesen válogatott. Va-

lami emléket akart hazavinni. Egy rosszkedvű gestussal s pár szóval válaszolt: Ilyen kis város s ilyen nagy drágaság!...

A harmadik, akit megkérdezett a riportert, az a hegyek ellen kelt ki: Szédül az ember, ha rájuk néz, nem lehetne lefaragni belőlük? És miért építették a templomot is olyan dombra, hogy alföldi ember csak szuszogva jusson oda? Asztmás szegény, bizonyára, gondolta elnézően a riportert és azzal odébb állt. De csak megint a hegyekbe botlott mindenki.

— Nagyon szép, romantikus fekvésű ez a város, az tagadhatatlan, de ezek a hegyek között egymásföle épített utcák veszélyesek lehetnek, ám! Jöhet egy földösszamlás és akkor egymásra omlanak. A „Silvania” bank felett is nagyon omladozik az a kis utca. Svájci mintára, mindenütt kőkorlátokkal kellene védekezni. Aztán a panaszok, ihatatlan a víz, nincs csak egyetlen fürdő a városban s az se modern, a mozi sem megfelelő, a piaci árúrok nem tisztelik az ármeghatározó rendeletet, ahol lehet sutytyomba kijátszák, amit pedig nem maximáltak meg, például a tojást, azért olyan szentelenül magas árakat kérnek, hogy az hajmeresztő. A lakásokért is szinte fővárosi árakat kérnek, a lakászsora letörésére jó lenne tenni valamit.

R riportertünk leforrázva kullogott egyiktől a másikhoz, igen, ő is jól tudja, hogy például a villanyal is baj van, mert az ő utcájában sincs még felállítva egyetlen pózna se, csak a jóakaratu csillagokra, holdra van bízva a világítás... tudja, hogy a régi városi urak mindenre gondoltak, csak épp a város jólétére nem s ha rendestek is valamit, az csak olyan „tessék-lásék” munka volt, a város szívében, ahol mindenki láthatta. De a kivülsz eső utcákon sár, piszok, tengernyi pocsolya, cipőrongáló, kikopott kővezet s vannak utcák (a közismert Felsővár Csörgő utca is), amit addig „javítottak”, ástak, turkáltak, mig most nem hogy szekérral, de gyalogosan is alig lehet menni rajta.

A riportertnek rá kellett eszmélnie arra, hogy a szeretet elfogulttá tesz s nem is haragudott az őszinte véleményüket megmondó új somlyóiakra, akik különben egyöntetűen kijelentették: Ha van némi kifogásolni valónk is a város ellen, de annak lakói ellen semmi. Oly

kedvesek, közvetlenek, olyan őszinte, meleg szeretettel fogadtak bennünket, annyira igazolták minden szavunkkal és minden cselekedetükkel a híres és hagyományos szilágyosmlyói vendégszeretettel, hogy szívünk mélyéig meghatódva öröklő, hálásan gondolunk rájuk, bárhová is kerülünk innen.

Es a kijentés megbékítette riporterünket. Az nem baj, ha a városban vannak „szépség-hibák“, azon lehet segíteni, de az a jó, hogy az embereket lelki szépség-hibák nélkülinek találják, mert erre nem lett volna orvosság.

Mindenkit érdekel, akinek biztosítása van.

A 6.800/1940. M. E. számú kormányrendelet értelmében a Magyarországhoz visszacsatolt keleti és erdélyi területeken a román uralom alatt működött biztosító intézetek — a visszacsatolt területen székhellyel bíró biztosító intézetek kivételével — új biztosításokat egyáltalán nem köthetnek.

A román uralom alatt működött azok a biztosító intézetek, amelyek a kormányrendelet értelmében új biztosításokat már nem köthetnek, a visszacsatolt területen lévő jelenlegi tűz- és egyéb kárbiztosításukat, valamint balesetbiztosításukat kötelesek 1940. november 30. napjáig átruházni olyan biztosító intézetre, amelyik Magyarországon működési engedéllyel, vagy a visszacsatolt területen székhellyel bír. A biztosítási állomány átruházását a m. kir. pénzügyminiszter hagyja jóvá és a jóváhagyott átruházás a biztosított felekre kötelező.

Aszilyképpen átruházott biztosításokra azonban azok a jogszabályok, biztosítási feltételek és szerződéses kikötések maradnak érvényben, amelyek mellett a biztosítás eredetileg megkötött. Ugyanez irányadó a biztosítások időtartamára vonatkozóan is, tehát mindenki csak annyi időn át tartósan biztosítását az átvevő új intézetnél fenntartani, amennyi időre azt a régi intézetnél eredetileg megkötötte. Senki sem kényszeríthető arra, hogy a biztosítás eredetileg kikötött lejáratási idején túlmenő időre fogadjon el az átvevő új intézettel biztosítási kötvényt, vagy függelék.

Aki tehát bármily okból nem az átvevő intézetnél, hanem egy más — például szinmagyar belföldi — biztosító intézetnél kívánja elhelyezni biztosítását, azt a biztosítás eredeti lejáratától kezdődően megteheti, így biztosítását *kizárólag magyar nemzeti gazdasági érdekek szolgálatában álló* intézetnél helyezheti el és emellett még adott esetben a régi biztosítás feltételeinél és díjtételénél esetleg kedvezőbb feltételeket, vagy díjtételeket érhet el.

Ha pedig az átruházott biztosítás máris annyi időn át volt érvényben a régi intézetnél, hogy a román biztosítási jog, illetve az eredeti biztosítási feltételek szerint már bekövetkezett a biztosított fél felmondási joga, akkor a biztosított fél felmondási jogát az eredeti feltételeknek megfelelő módon máris gyakorolhatja, mégpedig a biztosítási állomány átruházásának pénzügyminiszteri jóváhagyása előtt a régi intézettel szemben, míg a jóváhagyás megtörténte után a biztosítást átvevő új intézettel szemben és így biztosítását saját akaratára szerint válassza át biztosító intézetnél helyezheti el.

A fentiek csak a tűz- és egyéb kárbiztosításokra, valamint a balesetbiztosításokra vonatkoznak, míg az életbiztosítások átruházására vonatkozóan egyelőre nincs kikötve és így azok további intézkedéseig a régi intézetnél folytathatók az erre vonatkozó külön rendelkezések szerint.

5252525252525252

Szóirodalmi ujdonságok

„Lázár“-nál kaphatók!

2525252525252525

Isten veled Élet.

A vénasszonyok nyara ködbe, esőbe, sárba fult. Az október, amely nyári melegséggel is kérédett, hópelyhes táncol, hidegen köszönt el tőlünk. Az erdők hirtelen magukra kapták sokszínű őszi ruhájukat. Zöld, sárga, piros színekbe, tarkán, bolondul bomolva járják az utolsó táncot az őszi szél karján. Tánc végére megfakul majd szinompás ruhájuk, levetik magukról a fekete ágaik tragikus komorsággal gyászolja a tavaszszagu, nyárfényes erdőket. Köszöntenek, integetnek a mind kopárabbá váló hegyoldalak: Isten veled Élet!

Ezek a hűvös, borongó fátyolu esős napok olyan nagyon illenek a Halottak Napja emlékező, gyászos hangulatához s még jobban fokozzák a bánatot, az elmulás felett érzett borzongató kint. Szürke-fekete gályán gyászpompával usznak a megtépett felhők... O mennyi mindent vissz magával a messzeuszó őszi felhő. Sójajoktól gyászról fekete, könnyektől nehéz, könnyektől amelyeket helyettem hullat majd távoli, drága sírokra, azoknak a sírjára, akiknek koporóját nem kísérhettem ki, akiknek temetésén nem hullathattam könnyeket, akiknek sírjára nem tehettem eddig egy árva szál virágot sem. Ó, az őszi szél, az őszi felhő, az őszi fák irgalmasak. Halottak napján helyettem sóhajtoztak, sirtak s diszitették fel az első Halottak napján azt a három sírt, mely egymástól és tőlem távol áva örök bánatra jegyezte el szívemet

— O'yan nagyon fáradt vagyok, Isten veled Élet, — azt sóhajtozta, ezek voltak utolsó szavai nővéremnek, *Lefortné—Eller Mária* afrikai orvosnőnek, aki Afrikából hazatérőben egy marseillei kórházi ágyon halt meg, mint a civilizáció hősi halottja „hivatása közben szerzett betegségben“. És a sorvasztó láz hosszú hetei alatt nem volt mellette senki sem szerettei közül. Sem férje, sem apja, sem testvérei, akik után pedig oly nagyon sóvárgott. Nem a halál rettenetes, hanem az élet, amely elválaszt azoktól, akiket szeretünk, amely oly könnyörtelen, hogy még a halálnak sem irgalmas, a haldoklónak sem ad annyi kegyet, utolsó vigaszt, hogy szeméi azok arcán pihenjenek meg utoljára, akiket szeretett... kórházi ágyon egyedül meghalni, otthonától, családjától, hazájától távol... ebbe nem lehet belenyugodni, ez a szivettépő kegyetlenség örökké fájni fog. Az egymástól távol töltött hosszú évek alatt gyűjteni a sok impressziót, elraktározni a sok mondanivalót arra az időre, ha majd élőszóval beszélhetünk egy mással és aztán jön a hirtelen, a könnyörtelen halál és nincs kivel beszélni és sohasem lehet beszélni, írni egymásnak...

A fájdalom, a gyász hónapjai testet-lelket őröln, lassan mulnak. És a sorcsapások alatt mellém áll, hűsége barátsággal résztvevő szeretettel egy régi jó barát. Társam akar lenni, aki vigyázzon rám, védjen, vigasztaljon, szeressen. Egy elrontott aszonyi életet akar szeretéssel megszépíteni. Nem sikerül. Jön újra a gonosz ellenség, a halál. És *dr. Nedelkoff Theodor Szergej* besszarábiai orosz orvos, az oroszok elől visszavonuló románok kegyetlen bosszujának leasz az áldozata. Hová vigye az ember a bánatát? kinek ölében sirja el könnyeit az, akinek nincs már édesanyja, testvére, szerelmese? Aki a jelenből már nem mer a Jövő arcába nézni, mert az vak szemekkel, üresen, hidegen néz vissza. Ilyenkor az ember úgy érzi, hogy csak az az ifjúkori barát, vagy barát nő tudja megvigasztalni, aki elűlyedt, évek távlatából, mint a törhetetlen Barátság eszménye merül fel. De vigasztaló, együttérző válaszszorok helyett visszajön a levél: „oimzett meghalt“. A oimzett, a felejtethetlen, pótolhatatlan barát nő, *Benke Giitta*, az a nagy tündöklő szemű, csodálatos intellektusú lány, akiben minden adottság meg volt ahhoz, hogy szerencsés és boldog legyen s aki minden volt, csak ez a kettő nem. És most már nem lázad a sorsa ellen. Szegények, rokonok nélkül, egyedül halt meg kórházi ágyon. Budapesten, márciusban volt egy éve.

Halottak napja... Nagyanyám, édesanyám sírján elhelyestem itthon, az emlékezés kegyetkoszoruját, a távoli sírokra pedig odaálmodom a hervadhatatlan szeretet virágait e pár sorral szívemben és e pár sor legyen a három síron az első megemlékező koszorú helyett a kegyelet adója. Az én halottaim élni fognak, mert csak az hal meg végérvényesen, akit elfelejtettek.

Sírok között botorkálunk, könnyes szemmel a síró őszi ég alatt, míg végre megállunk. Ki tudja hol és merre, ennél a sírnál, amely minket vár, örök otthont, örök nyugalmat adva, ahol minden elcsitul és minden kiegyenlítődik.

Egy Franz Wirth

rövid, fekete keresztúros

zongora
eladó

Kroll Ernőnél,
a Szilágyosmlyói Takarékpénztárnál.

A PHILIPS RÁDIÓ SZEREPE A GAZDASÁGI ÉLETBEN.

Az elnökségi és igazgatósági tanácsstermek egyre megszokottabb berendezési tárgya a modern rádiókészülék, és tegyük mindjárt hozzá, nemcsak berendezési tárgya, hanem növekvő fontosságú munkaeszköze is. A modern rádiókészülék hangja egyre gyakrabban hangzik fel fontos igazgatósági tanácskozásokon és az éterből érkező új hírek sokszor a hosszú tárgyalásokon megvitatott súlyos problémáknak hozzák könnyű, gyors, egyszerű és kedvező megoldását.

A gazdasági életben a rádió jelentősége napról napra emelkedik és a sajtó mellett nélkülözhetetlen eszköze a gyors tájékozódásnak; a nemzetközi forgalom elé tornyosuló ezer akadályt a rádió áthidalja és sok oly részletkérdésről nyújt gyors tájékozódást, amelyekről a legfontosabb anyag tömör egybegyűjtésére törekvő hírközpontok sokszor nem gondolhatnak.

A termés, időjárás és vizállásjelentések, a szállítási rendnek világszerte bekövetkező változására vonatkozó rádióhírek döntő fontosságúak lehetnek üzleti tárgyalásoknál. Hasonló jelentőségűek a kereskedelmi tárgyalásokról szóló értesülések is. A rádió kétértelműen a szórakozás és a tanulás olajait szolgálja elsősorban, de ha ma statisztikát készítenénk a rádió felhasználásáról, kiderülne, hogy a gazdasági híryak jelentősége nagyon emelkedett.

Ma már igen sok vállalatnál találunk Philips készüléket. A Magyar Philips Rádiógyár készülékei nagy teljesímenyűkkel, tiszta hangvisszadásukkal és nem utolsó sorban a gazdasági életben annyira fontos, gyors és könnyű kezelésükkel kitűnően bevált hírszerző eszközei nemcsak a magánlakásoknak, hanem nagy vállalatoknak is a Philips rádiók. További előnye az is, hogy diszes, de szolid kiállításával harmonikusan illeszkedik bele egy a magánlakások modern bútorzatába, mint a nagy vállalatok tanácsstermeinek komoly berendezésébe.

KIS LEXIKON

Több, érdeklődő olvasónk kérésére.

Ballilla-nak beoúzték társai a XIX. század közepén, az olasz szabadságharcok idején Giovanbattista Perasso genovai késműves inast, aki kővel dobta meg az elnyomó osztrákok egyik tisztjét az utcán. A tiszt megsebesült Giovanbattista Perassot megölték, de a jelentéktelen utcai botrányból szabadságharc lángolt fel és az osztrákokat kiverték a városból. A furól M a milli verset írt és rövidesen a hazájáért harora kész ifju eszményképe lett egész Olaszországban a ballilla tréfás beoúznévából.

A fasiszta Olaszország tervszerűen képezi ki a fiatalságot, hogy később majd pontosan illeszkedjék bele az előre meghatározott, államrend előre meghatározott feladataiba. Ezt a tudatos nevelést az idegen és nem kívánatos befolyások kizárását már a legifjabb korban kezdik meg és ballilla-csapatokba szervezik meg az fiatalságot, akik serdültebb korba lépve, avangardisták, később a feketeinges fasiszta milícia tagjai lesznek. A legifjabb ballillák hétévesek, a legidősebbek tizenegyedik évükben járnak.

Klu Klux Klan annak a tarka ceremóniákkal és véres lincselésekkel dolgozó amerikai titkos szervezetnek neve, amely 1867-ben azért alakult, hogy fenntartsa a déli államokban a fehér faj felsőbbbségét a négerok felett. A négerok felett. A négergyűlöletet később kiterjesztette még a katolikusokra, zsidóokra és szociálistákra is. Állítólag egy milliónál több tagja van; az egy csoportba tartozókon kívül csak a vezérek ismerik egymást. Éjszakai kaladozásokon fehér oszkiyát a azon tűzes keresztet viselnek.

Sing Sing a híres nagy fegyház, Ossinig város mellett fekszik, ötven kilométernyire New-Yorktól. Nevét állítólag egy már kihalt indián törzstől kapta.

Mossollai Benito Olaszország miniszterelnöke, az olasz fasizmus vezére, „il Duce” Predappioban született 1883-ban. Apja kovácsmester volt. Kőműves, tanító, majd szociálista újságíró és agitátor. A háboru alatt a fronton harcolt és erősen nemzeti, jobboldali irányba fordult. Mint volt frontarcos vette át a liberálisok, szabadságharcosok és marxisták ellen harcoló fasiszták vezetését és teljes sikerre vitte elgondolásait: amikor a kormány a hadsereget akarta a Róma ellen vonuló feketeingesek ellen mozgósítani, a király, aki el akarta kerülni a polgárháborút, lemondatta a Facta-kormányt és rögtön őt bízta meg a miniszterelnökséggel. Azóta Olaszország élén áll, korlátlan teljes hatalommal. Rendkívüli egyéniség, nagy szónok, kiválóan ügyes gyakorlati politikus és diplomata, akinek akadályt nem ismerő vasakarata, rendkívüli munkabírása minden téren sok sikert szerzett. Nekünk, magyaroknak hálával és megbecsüléssel kell gondolnunk rá, mert nagy része volt Magyarországnak megnagyobbodásában.

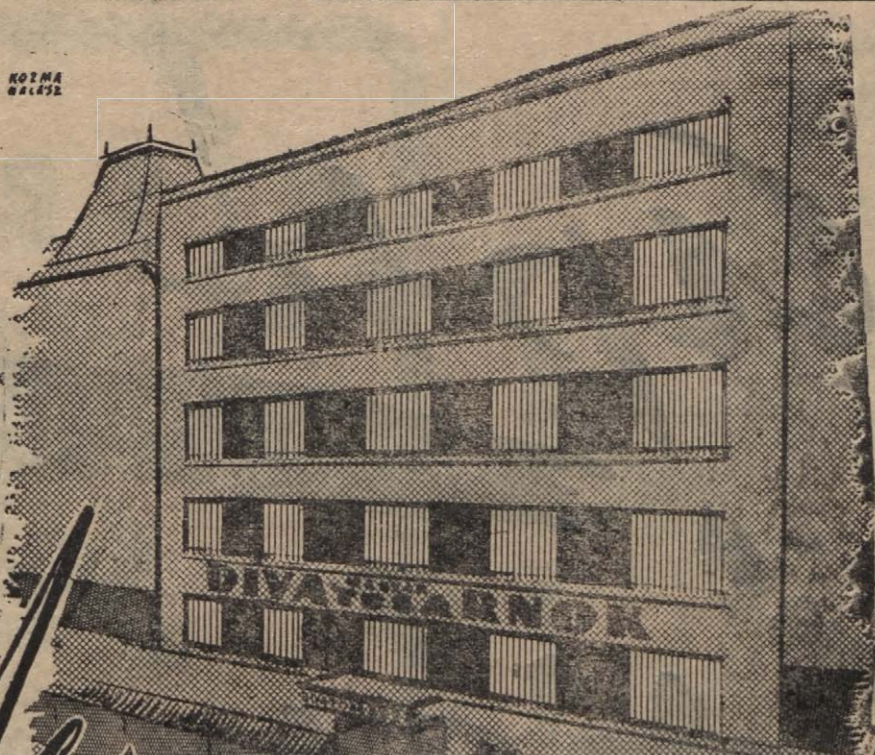
Leggazdagabb embernek a hejderabadi nizamot (fejedelmet) tartják a világon, mások viszont úgy vélekednek, hogy Henry Ford, az autókirály vagy az ifjabb John D. Rockefeller, akiknek vagyonát egyenként 2-2 milliárd dollárra becsülik, tarthatnak igényt erre a címre. Ha ezt a pénzkészletet most vernék ki, 31.250 tonna ezüst feldolgozása 32 évig tartana, elszállítására 104 gőzmozdonyra és 2083 vagonra lenne szükség. Egydollárosokban egymásra rakva a Ford vagy Rockefeller vagyon 896.8 kilométer magas volna, ha pedig az előbbi vonatokat kapcsoljuk össze, azok Budapestről Vácig érnek.

Banzájl — a híres japán kiáltás, szószerint ezt jelenti: tizezer. Így értendő: (az Isten tartsa meg) tizezer (évig). A császárt üdvözölték vele, csak később lett általános üdvözlés.

Szakzofont mint szóló-hangszert Adolf Sachs német hangszerművész találta ki a XIX. század közepén; a jazz zenekarok ásták ki a feledés homályából.

KÖZMA

1919

A hány osztályunk van? — szaküzlet!

Női ruha

osztályunkon a modern divathölgyek épúgy megtalálják az exkluzív ruháikat, mint a szerény igényűek. Külön erősségünk: tiszta stílusú magyar ruháink szinpompás választéka!

Női kabát és bunda

osztályunk arról híres, hogy a legvakmerőbb modelldarabjai sem haladják meg a polgári háztartások költségvetését.

Mosó- és selyemosztályunk

zavarbaejtően gazdag választékkal szolgálja a hölgyeknek azt a jelszavát, hogy: szépek lenni kötelesség. Mintákat díjmentesen küldünk.

Szövetosztályunk

igen sokoldalú. Érthető: úgy a jóízű urak, mint a hölgyek, akár modern, akár konzervatív stílusban öltözködnek: nálunk vásárolnak.

Vászon osztályunk

még mindig roskadásig tömött raktárral dicsekedhetik. Asztalnemű, ágynemű, törülközők, egyszóval mindenünk van, ami a háztartáshoz kell.

Kötöttáru osztályunk

ellenállhatatlan szépségű divatujdon-ságaival csábítja azokat, akik a szép pullover, kötöttmellény, sál stb. kultuszának hódolnak.

Női divat osztályunk

habkönnyű kombinék, nadrágok, harisnyák, szellemes fűzők, melltartók, elegáns sálak, övek gallérok és a lényeges apróságok eldorádója.

Cipőosztályunk

dicséretére mondjuk: aki egyszer nálunk vásárolt, állandó vevőnk lesz. Strapacipőtől a gálacipőig, bakancstól a papucsig a legjobbat adjuk.

Kérkedés nélkül mondjuk: valamennyi eladónk mestere a szakmájának. Talpraesett tanácsaikkal, hozzáértő útbaigazításaikkal igen gyakran jelentős megtakarítást érnek el: vevőink részére. Egy okkal ismét több, hogy nálunk vásároljon, ha azt akarja, hogy az áru szép is legyen — s ráadásul olcsó legyen!

Úridivat osztályunk

elegáns inggel, divatos nyakkendővel, finom kalappal, zsebendővel, kesztyűvel, zoknival, sállal egészíti ki az urak eleganciáját.

Gyermekruha osztályunk

csinos leányka és fiúruhákkal, kedves magyar ruháival, iskola ruháival, intézeti felszerelésekkel edesgeti magához nemcsak a szülőket, hanem a jövő vevőit: a gyerekeket is.

Játékosztályunk

is kis barátaink és jövő vevőink birodalma. Élethű harci gépek, vonatok, autók, társasjátékok, babák s ezer más ötletes játék gyönyörködteti az apróságokat.

Porcellán és edény

osztályunk ördögös konyha-gépei, evőeszközei, lábasai megkönnyítik az otthoni munkát, míg a gyönyörű porcellán és üvegekészletek ünnepélyessé varázsolják az étkezést.

Szőnyeg és függöny

osztályunk szinpompás szőnyegekkel, légiés függönyökkel, álomszép paplanokkal teszi a lakást — otthonnál Kevesebbe kerül ez a passzió, mint gondolja.

Férfi ruha osztályunk

különösen kitesz magáért, azzal, hogy tökéletes szabású modern ruhával és kabátjaival abszolút híven a ma divatját adja. Sok-sok ember köszönheti sikerét, jó megjelését — nekünk.

Többi osztályaink is:

úgy mint kézimunka, rövidárú, bőrönd, retikül, sport, papír, illatszert, óra, biszu, kerámia, csillár, szerszám, kerekpár, cukorka stb. válogatott finom áruval, rendkívül alacsony árakkal azt bizonyítják, hogy áruházunk minden osztálya egy-egy külön szaküzlet!

MAGYAR DIVATCSARNOK

BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI UT 70-76

Cipő

Csillagi

KRYPTONLÁMPÁNAK

A FÉNYE!

TUNGSRAM

KRYPTON

Könyv a boldogság titkáról.

Adél néni, a házasságkövetítő, aki csak a saját házasságában csalódott.

Nő olvasóim közül bizonyára többen emlékeznek a „Gyónó-könyv“-re, amely talán most is divat még az iskolás lányok között.

Ebben a füzetben gyónnak a bakfisok, lelkiismeretesen válaszolva a gyóntató különböző kérdéseire. Az első oldalon ez a kérdés áll: „Mi az álneved?” A szerényebbek rendszerint azt írják be, Buzavirág, vagy Ibolya, vannak azonban büszke Rózsák és Pipacsok is. Nos, ezek a bájos virágok a füzet minden lapján válaszolnak valamire. Megtudjuk, milyen az ideáljuk, mit szeretnek benne és a gyóntatókönyv tulajdonosában és önmagukban, mit tartanak az élet céljának stb. stb.

És most rátérek arra, hogyan találkoztam újra a „gyóntatókönyvvel“, amelybe nem Istentől elrugaskodott elemisták és fölényes polgáristák írták be vallomásaikat, hanem okos és komoly felnőttek, hölgyek és urak vegyesen.

Könyv a boldogság titkáról.

Fekete bőrkötésű, aranykapcsu, hatalmas albumalakú könyvet tesz elének a kecses kis öreg hölgy, akit különben Mrs. Hendricksohnnak hívnak a foglalkozása — házasságkövetítés.

Mrs. Hendricksohn, vagy nevezzzük egyszerűen Adél néni, ahogy kicsi kislány koromban is hívtam, egyik szilágymegyei nagyközségből került az Aranyországba, mert — miként mondja — Amerika 30 évvel ezelőtt valóban Aranyország volt, már akinek, neki, sajnos, nem s azért is jött haza öt évvel ezelőtt. Bukarestben lakott eddig, de pár hét előtt az ő házuk előtt is megállt a retteget „gyűjtő kocsi“ és Adél néni is felpakkolták, úgy, ahogy volt. Egy virágos tarka pongyolában, műfogak és paróka nélkül, szerencsére az ölében volt féltett kincse, a „Gyónókönyv“, azt nézegette éppen s így azt is elmenekíthette. Azt hittük, hogy kényszermenekülési élményeiről fog beszélni, de minden

kérdősködést elhárított azzal, hogy erről csak évek múlva beszélhet, amikor már nem fog annyira fájni, amikor belenyugodva, bőlea derűvel emlékezhet vissza a rettenetes hetekre, amikor meg lesz a távlat ahhoz, hogy úgy láthasson mindent, mint ahogy például amerikai élményeit látja. S így újra visszatért Amerikához és a foglalkozásához, melyet oly szenvedélyesen űz, hogy minket is rögtön beakart sorozni a „kliensek“ közé.

— Tudod, gyermekem, a házasság manapság csak üzlet és én, aki lelkes művésze voltam a házasságkövetítésnek az első perctől kezdve, szeretném újra ideálissá nevelni a mai házasulandó ifjúságot, de beszéljen az album, — és azzal kinyitja.

Azt vártuk, hogy fényképeket fogunk találni benne mirtuszos menyasszonyokkal és fekete völegényekkel, de fényképek helyett elfakult és friss írásokat látunk a gyermekorból felmerült „Gyónó-könyvek“ kérdéseihez hasonló feliratok alatt.

Adél néni egy kis bevezetőt tart: Ez a könyv a boldogság titkának a könyve. Büszkén mondhatom, hogy az én találmányom és csak egy esetben vallottam vele kudarcot. Tudod, mindig szenvedélyem volt párokat összehozni, mikor aztán hivatásszerűen kezdtem foglalkozni ezzel, az az ötletem támadt, hogy klienseimről lelki fényképet vegyek fel. Összeválogattam a kérdéseket, melyekre ebben a könyvben minden hozzám forduló őszintén és pontosan válaszolt, hisz boldogsága függött attól, hogy hű tükörképét adja önmagának és így rátaláljon az a férfi vagy nő, aki éppen olyan vagy hasonló „rejtett kincs“ után kutat. Mivel a külső megjelenés is fontos, az első kérdésekre az illető pontosan bevallotta, hány éves, hány kiló, milyen színű szeme és haja, szépnek, csinosnak, vagy érdekesnek tartják-e ismerősei stb.

Budapest VIII. Üllői ut 60.

KÉRJE MINDENÜTTI

Kényes kérdések.

Özönével jönnek a kérdések. Későn szeret lefeküdni, vagy korán, hány órakor kel reggel, mit szeret reggelizni, mik a kedvence ételei, szereti-e a sportokat s melyiket különösebben, vannak-e szenvedélyei, milyen szórakozást kedvel, van-e vagyona, betegsége, rokonsága, a hivatását szereti-e, mit tart az élet céljának, vallásos-e, milyen a politikai meggyőződése, dohányzik, iszik, gyermekeszerető, szereti a társaságot, hová való, milyen családból származik... és még számtalan boncolgató kérdés, például szeret-e főzni, takarítani, hányszor fürdik hetenként és hányszor vált tisztát, kísérletezett azon, hogy moziszinésznő legyen (ez már a frissebb keletű kérdések közül való) s hogy mit csinálna, ha „Ő“ (nagy Ővel írva) megcsókolná.

Akadtt olyan bájos naivka, aki a kérdésre ezt írta: „Meghalnék szegyenemben“. A másik meg: „Bzatosan elpusztulnék, vagy sírva fakadnék“. Egy Daisy nevű hölgyecske azonban bátran kijelenti, hogy ő bizony: „visszacsokolná az illetőt, ha tetszene“.

— Ez szegényke, ez a Daisy nem is ment férjhez sohasem emiatt a szerencsétlen mondat miatt — sóhajtja Adél néni — mert 30 év előtt a férfiaknak az olyan nők tetszettek, akik pirultak és szégyenkeztek, akik legálább is 60—70 kilósak voltak, remek puddingokat és kuglófokat készítettek s a főzés, takarítás volt a szenvedélyük. Az ilyenekből lettek a mintafeleségek, akik kétvétenként gyereket szülnek, egyszer egy évben színházba mennek és karácsonyra meguk kötötte gyapjuharisnyákkal lepik meg a népes családot.

— De jó is volt, de szép is volt ez a régi, jó világ — mereng Adél néni. — Husz éves lány ritkán akadtt pártában s a férfiak is 24—25 éves korukban sok boldog házasságnak voltak előidézője, az én klienseim nem vettek számba macskát. Bejöttek, elolvasták e „gyónásokat“ s amelyik ajánlózó a nekik legmegfelelőbb testi-lelki értékekkel, társadalmi osztállyal rendelkezett, azzal összeismerttettem s majd minden ismeretségből házasság lett. Ez a könyv — és szeretettel simogatja meg az albumot — jó ötlet volt s én egy művész lelkesedésévé, ihletével segítettem elő a fiatalok boldogságát.

Egy kis tévedés.

— És sohasem, tévedett, Adél néni, kliensei mindig őszintén gyóntak?

Adél néni bucsu horgasztja le kedves, ősz fejét.

— De bizony tévedtem, egyszer, egyetlen egyszer, amikor én mentem férjhez.

Es elhallgat, nem dicseri többé módszerét és hivatását, amelybe művészetet vitt, nem áradozik az általa összehozott párok biztos, tartós boldogságáról. Nem erősíti, hogy az ő „Gyónókönyve“ a boldogság titkának megfejtő kulcsa és amikor rám tekint könnyboros szemmel, végtelen sajnálom, hogy nem találta meg házasságában a „holtomiglan-holtodiglan“ boldogságot. A sors iróniája, hogy ő, aki annyi jó házasságot teremtett meg, — csalódott elvált asszony lett fiatalon.

Talán Daisy átkozta el, a pártában maradt Daisy, a flapperek özanyja, aki nem akart elpirulni szendév, hanem bátran visszacsokolta volna az illetőt.

e. g.

Jobbat szív

kevesebbet költ
ha

Senator

papirba
sodor vagy tölt!

HIREK

Estelenként.

Ha estelenként pihenni térek,
Könyörgő szemmel Te feléd nézek,
Isten, ki adtad porból életünk,
Ki mennyből küldessz tiszta fényt nekünk,
S csendes imámat suttogom halkán:

Könyörülj rajtunk, könyörülj rajtam...
Nézd e kis földnek meggyötört népét.
Felejtse el egyszer hibáját, vétkeit,
Jószágos Kezével öleld magadhoz
Soh sötét után emeld a Naphoz,
Hogy lelke fényes, hófehér legyen,
Fénnyel ragyogjon ezredéveken!
Szent István Jobbjá hintsen új magot,
Te benned hívést, tiszta szent napot.
Nöjjön új vetés szerite a rónán,
Gyermeknevetés az anyák csókján.
Nyíljon muskátli az ablakokban,
Miként a régi boldog napokban!
Pásztorúsnél a furuja hangja
Hangos beszéddel a Duna habja,
Kárpát bercének viharzó szele
Világzajába üvöltse bele:
A halott magyar talpra állt megint!
S egy új jövőbe új hittel tekint.
A régi uton megy emelt fejjel,
Megtisztult szívvel, acélkezeggel,
Aján esküvel: nem adja soha
Az ősi földet senkinek oda!
Soha többet, soha!

Isten, ki adtad porból életünk,
Ki mennyből küldessz tiszta fényt nekünk:
Könyörgők, hallgasd kérő imámat,
Öleld magadhoz kicsi hazámat.

Móra László.

— Az I. K. E. bál. Október 26-án zajlott le a református bál, amelyet az I. K. E. javára rendeztek. A bál szép anyagi és erkölcsi sikerrel zárult, a somlyói közönség színe java megjelent a kedves mulatságon.

— A gazdasági iskola megnyitása. A földművelésügyi miniszter a szilágyosmilyói földműves iskolát az év december 1-én megnyitja. Az iskola m. kir. téli gazdasági iskola és mezőgazdasági szaktanácsadó állomás címet viseli. Célja, hogy a kisbirtokosok legalább 15 éves gyermekeit hazafias, gazdai szellemben nevelje, tanult gazdákká képezze. A felvétel feltételei: betöltött legalább 15 éves életkor, legalább 4 elemi iskola, a magyar nyelv bírása írásban és szóban. A tanítás idője dec. 1-től április 15-ig. A tanulók vagy bent laknak az iskolában, vagy a közellakók bejárnak. A tanulókat az iskola kü-

lönböző segélyben részesíti. Részletes tájékoztatást az iskola igazgatósága ad. Meleg szeretettel köszöntjük városunkban a magyar gazdasági iskolát. Sok sikert kívánunk működéséhez. Bizunk benne, hogy az iskola működése nyomán az elhagyott mezőgazdaságunk ismét talpra áll.

— Az óvodából elhordott értéktárgyakat mindenki szolgáltatassa vissza. A bevonulás előtti nap a szilágyosmilyói Állami óvodából szilágyosmilyói lakosok különböző értéktárgyakat vittek el. A rendőrség ez ügyben bevezette a nyomozást. Felkértek mindazok, akiknek birtokában az állami óvoda tulajdonát képező bármilyen értéktárgy van, hogy azokat haladéktalanul, saját érdekükben szolgáltatassák vissza a rendőrségnek. (II. emelet 20-as szoba).

— Irógép tulajdonosok, vigyázat. A rendőrség figyelmezteti az irógép tulajdonosokat, hogy mindazon ügynököket, akiknek irógép javítás céljából összekötésbe lépni óhajtanak, előbb igazoltassák le és nevét, címét jegyezzék fel. Az utóbbi időben ugyanis egy magát kolozsvári cég megbízottjának kiadó egyén kereste fel az irógéptulajdonosokat, több irógépet javítás céljából átvett és többet nem jelentkezett. A megkérőztetett irógéptulajdonosok nem tudták a csalo ügynök nevét, csak annyit, hogy az utóbbi években több ízben megfordult a városban és mind- eddig pontosan elvégezte a vállalt javításokat. A rendőrség most nyomoz az eddig pontos, de most csalásra vetemedett ügynök után.

Erdély

legelűgöttabb völgyébe is
elviszi az „ország szívének” hangját
a **PHILIPS RÁDIO**

— A Budapesti Központi Általános Tejcsernok R. T. (Alaptőke 3,000,000 pengő, — tartalékalap 1,000,000 pengő), mint az ország legrégebb és legnagyobb városi tejellátó üzemének kiterjesztési kérése Erdély visszacsatolt részeire. Vásárol minden mennyiségben: tejet, tejszínt, vaját, caseint stb. egyes tételekben, időszakokra és éves kötésre. Megszervez tejszűrés, berendez tejcsernokokat és szaktanácsokat ad. Címe: Budapest VII., Rottenbiller-u. 31. Telefon: 248—458. Távirati cím: Köstej Budapest. — Interurbán telefon: 425—324.

Lehet-e a színésznők gyereke?

cimen írt érdekes levelet Hunyady Sándor a Színházi Magazin e heti számában. Színész-ankét a férfitárolról, három Pesti Quasimodo, Karády II. vadmacskái lőtt Jáva szigetén, Babay-angyalok az árvaházban. Heinrich George riportja pesti látogatásáról, Ujházy György novellája, prof. Böntgen tanácsai és a „Rád-bizom a feleségem” című Vaszary-vígjáték befejező része a Színházi Magazin új számának érdekességei. Melléklet a Kis Magazin Sicc urfi kalandjaival.

— Megállapították a tengeri legmagasabb árát. A mezőgazdasági árszínvonal egységesítése érdekében a visszacsatolt Erdély egész területére kiterjedő érvényre az m. kir. honvéd vezérkar főnöke 2898 sz. vkt. kat. közig. 1940 rendeletének alapján, a legmagasabb termelői tengeri árak:

1940 évi november hó 1-én	1.60 P/q-val,
1940 évi december hó 1-én	0.80 P/q-val,
1941 évi január hó 1-én	0.70 P/q-val,
1942 évi február hó 1-én	0.70 P/q-val,
1941 évi március hó 1-én	0.80 P/q-val,
1941 évi április hó 1-én	0.70 P/q-val,
1941 évi május hó 1-én	0.70 P/q-val emelkednek.

1941 évi május hó 1 után a számos tengeri legmagasabb ára nem változik.

SÜTŐPOR ÉS
VANILLINCUKOR

Receptkönyvet kívánságára ingyen küld: Dr. OETKER gyár, Budapest VIII. Conti-utca 25.

Három szoba konyhás
lakás kiadó

Értekezni Balogh Endrónél.

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ SZALLÓ

BUDAPEST IV., Egyetem-utca 5. a belváros központjában — Tiszta kényelmes szobák 4. — pensió 7.20 pengőfő. Étterem. Söröző. Polgári árak.

Hirdetmény

a tisztiorvosi tanfolyam és az ezt követő vizsga tárgyában.

A Tiszti Orvosi Tanfolyam és Vizsga újabb szabályozásaként kiadott 245.800/1936. B. M. sz. rendeletnek megfelelően 1941. évi január hó 7-iki kezdettel Budapesten a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézetben Tiszti Orvosi Tanfolyam és ezt követően Tiszti Orvosi Vizsga fog tartatni.

Felhívom ennél fogva azokat az orvos doktorokat, akik a fentemlített tiszti orvosi tanfolyamra és az ezt követő vizsgára jelentkezni kívánnak, hogy kellően felszerelt és felbélyegzett kérvényeiket dr. Johan Béla államtitkárhoz, a Tiszti Orvosi Vizsgabizottság elnökéhez címezve, közvetlenül a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézet (Budapest, IX., Gyáli-ut 4.) igazgatójához, mint a Vizsgabizottság elnökéhez 1940. évi november hó 20. napján déli 12 óráig annyiival is inkább küldjék be, mert a később érkező, vagy az alább felsorolt okmányokkal fel nem szerelt kérvények nem vétetnek figyelembe.

A közszolgálatban állók kérvényeiket felettes hatóságukkal láttamoztatni tartoznak.

A kérvényhez csatolni kell:

a) születési anyakönyvi kivonatot, vagy annak hiteles másolatát;

b) Magyarországon területén érvényes egyetemes orvosdoktori oklevelet vagy annak hiteles másolatát;

c) rövid életrajzot (curriculum vitae), amelyben a jelentkező különösen végzett tanulmányairól, nyelvismereteiről és hivatásbeli működéséről — a vonatkozó okmányok csatolásával — oklevél keltétől a jelentkezéséig időrendben pontosan beszámol;

d) hiteles igazolását annak, hogy a jelentkező, gyakorlatra feljogosító orvosi oklevelének elnyerése után legalább egy évig egyetemi vagy kórházi szolgálatot teljesített vagy legalább 2 évig magángyakorlatot folytatott;

e) igazolványt arról, hogy jelenleg milyen állást (állásokat) tölt be;

f) egyetemi leckeönnyvet, az orvosi szigorlatokról kiállított bizonyítványokat, valamint a kötelező kórházi gyakorlatra vonatkozó szolgálati könyvet.

A vizsgadíj 150.— P, amelyet a tanfolyamra felvett orvosoknak a tanfolyam kezdete előtt a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézet pénztáránál kell lefizetniük.

A tanfolyam időtartama 9 hónap.

A tanfolyamra felvétetnek első sorban az 1936. évi XI. t.-c. 12. §-a alapján kinevezett városi orvosok, akik a tisztiorvosi vizsgát még nem tették le, továbbá azok az orvosok, akik legálább 5 évig községi vagy körorvosként működtek, vagy ezekkel a szolgálatokkal egyenlőnek tekintendő tevékenységet végeztek. (1936: IX. t.-c. 5. §-ának (2) bekezdése, 666/1936. B. M. sz. 1. §-a, 237.532/1938. B. M. sz. 1. §.)

A tanfolyamra felvett hallgatók korlátozott számban a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézettel kapcsolatos Orvosok Házában lakást és ellátást kaphatnak, melyért a megállapított önköltségi árat kell megfizetni.

A tanfolyamra (annak syllabusaira, laboratóriumi letétjére, az Orvosok Házában a lakás és ellátás költségeire stb.) vonatkozólag közelebbi értesítést vagy felvilágosítást a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézet igazgatója nyújt.

M. kir. belügyminiszter.

Egy komplekt

fűszerüzlet berendezés

eladó

Érdeklődni lehet Groszmann

Erzsébet-nél Vármegye-

ház-ut 73.

Szilágysomlyó város polgármesteri hivatala.

6184—940. kig. sz.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy Kun Gyula mészáros, szilágysomlyói lakos hu-faleleolgozó műhely megnyitására telepengedélyt kér.

A telepengedélyezési tárgyalás folyó évi november hó 2. napjának d. u. 4 órájára a helyszínére (Rákóczi u. 42. sz.) kitűzöm és arra a közvetlen szomszéd érdekelteket idéző útján, a távolabbi érdekelteket dobzó útján megidésem azzal, hogy észrevételeiket a tárgyalás folyama alatt írásban, vagy szóban előterjeszthetik.

Szilágysomlyó, 1940. évi október hó 29 én.

Dr. Udvari s. k.
polgármester.

Magyar Nemzeti Bank.

H i r d e t m é n y.

A 7.250/1940. M. E. sz. kormányrendelet értelmében a visszacsatolt keleti és erdélyi országrészekben székhellyel bíró vállalatoknak, jogi személyeknek és az ottlakó természetes személyeknek külföldi fizetési eszközeiket, aranykészleteiket, külföldi követeléseiket, román adós által kibocsájtott értékpapiraikat (részvények, záloglevelek, államadóssági és más kötvények), Romániában levő ingatlanait és vállalataikat, ill. romániai vállalat vagyonából fennálló részesedéseiket, külföldi tartozásaikat, valamint a kezelésükben, bérletükben, haszonbérletükben levő, Romániában lakó tulajdonos ingatlanát 1940. évi november 30-ig a Magyar Nemzeti Bank által rendelkezésre bocsájtott nyomtatványokon be kell jelenteniük.

A Magyar Nemzeti Bank magyar, román és német nyelven „Tájékoztató“-t bocsátot ki, amely pontos és részletes felvilágosítást nyújt arról, hogy kinek mit és hogyan kell bejelentenie. A „Tájékoztató“-k, valamint a nyomtatványok, amelyekben a bejelentést meg kell tenni, a Magyar Nemzeti Bank kirendeltségénél kaphatók.

Szilágysomlyó, 1940. évi október 31-én.

Magyar Nemzeti Bank.

LÁZAR könyvnyomda,
könyvkötészet,

könyv- és papirkereskedés

Szilágysomlyó, városháza épületében

K A P H A T Ó :

Ima-, énekes-, szépirodalmi és tankönyv. — Iskolai, közigazgatási, ügyvédi és üzleti nyomtatvány, iroda- és rőszer. — Mindenemű nyomtatványok izlésesen és olcsón készülnek.

Írógépek eladása.

„Lázár“ könyvnyomda Szilágysomlyón, 1940.